

Jelige: Orhidea

A műtétem 2008. 02. 14.-én volt. Vagyis 2015. 02. 14.-én 7 éves lettem. E „jeles” napon minden évben megemlékezést tartunk családi körben. Ezen a napon életem igen nagy fordulatot vett. Vagyis minden megváltozott. Már semmi sem olyan, mint azelőtt. Nehéz volt a kezdet, nagyon-nagyon nehéz. Fejemben a gondolatok azt kiáltozták, te már egy csökkent értékű ember vagy, nem járhatsz társaságba, színházba, uszodába, és egyáltalán sehová. Itthon kell ülnöd. Borzalmas érzés volt. De az életöszönöm még jobban dolgozott bennem. Élsz te buta, és az e lényeg! Semmi sem változott, csak a tested egy kicsit átalakult. Nem olyan nagy dolog. Ekkor eldöntöttem nem adom fel! Lassan eljött a tavasz, gőzerővel süttött a napocska, én is egyre erősödtem, egyre jobban kezeltem a helyzetem. Már vágytam emberek, legfőképpen sorstársaim körébe. Megemlítem még, hogy családon belül neve is van az én sztómámnak (melyet, titok lévén, nem árulhatok el). Egy szép fiúnév. Egymás között csak e névvel illetjük. Persze közben jókat kacarászunk.

Szólnék még az én drága, aranyos sorstársaimról, akik körében érzem azt, amit máshol soha.

A biztonságot, az egyenrangúságot.

Köszönet és hála érte!

Tisztelettel.